

DEN MOTSTRIDENDE SED

 Jeg har valgt en kort tekst for i kveld, eller kort lesning, om Herren vil, for å gi oss sammenhengen av det, ut fra Matteus 13,24 til 30. Og så vil jeg—jeg også lese fra 36 til 40, om et lite øyeblikk. Nå Matteus, det 13. kapittel, og begynner med det 24. verset av det 13. kapittelet av Matteus. Lytt nøye til lesningen av Ordet. Mine ord vil feile, men Hans vil ikke.

En annen lignelse la han fram for dem, og sa: himlenes rike er likt til en mann som sådde god sed i åkeren sin:

Mens han sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten, og gikk så bort.

Men da stråene hadde vokst opp, og gav avling, da kom også ugresset til syne.

Tjenerne til husbonden kom så og sa til ham: Herre, var det ikke god sed du sådde i åkeren din? hvor kommer da ugresset fra?

Og han sa til dem: En fiende har gjort dette. Og tjenerne sa til ham: Vil du da at vi skal gå...samle dem sammen?

Men han sa: Nei, mens dere samler sammen ugresset, kunne dere også komme til å dra opp hveten med dem.

La dem begge vokse sammen inntil høsten: og i innhøstnings tiden vil Jeg sende ut høstarbeiderne, Sank først sammen ugresset, og bind dem i bunter for å brenne dem: men hveten skal dere samle inn i låven.

² La dere merke til, “Samle ugresset først, og bind dem”? Nå, leste dette, var det noe underlig som kom til meg mens jeg satt oppe på toppen av Catalina fjellene her forleden kveld, i bønn. Og så tenkte jeg, hvor kunne jeg finne et ord som jeg kunne bruke til dette som jeg ønsket å tale over i kveld?

³ Og jeg gikk ned og fant ordet *discrepancy*, så jeg fikk tak i ordboka og så på hva ordet *discrepancy* betyr. Og det betyr det er “å så splid,” eller—eller, “være motsatt,” som Webster sier, “så en disharmoni, noe annerledes,” eller, “være motsatt til det som allerede har vært.” Så jeg tenkte, teksten i kveld, den ville jeg kalle: *Den Motstridende Sed*. Og stoler på at Herren vil velsigne Sitt Ord nå som vi nærmer oss Det.

⁴ Og vi vet også at Han forklarte, i vers 36 og—og til 43, hvordan denne seden modnet. Og mens vi er i gang, la oss bare lese det også, vers 36 nå til 43.

Og da Jesus hadde sendt folkemengden bort, gikk Han inn i huset: og disiplene hans kom til ham, og sa: Forklar lignelsen om ugresset i åkeren for oss.

Og Han svarte og sa til dem: Den som sår den gode sed er Menneskesønnen;

Og åkeren er verden; den gode sed er rikets barn; men ugresset er den ondes barn.

Fienden som sår dem er djevelen; høsten er verdens ende; og høstarbeiderne er englene.

Som når ugresset blir samlet sammen og brent på ilden; slik skal det være ved denne verdens ende.

Menneskesønnen skal sende ut englene sine, og de skal samle sammen og ta ut av hans rike alt som er til anstøt, og dem som driver med lovløshet;

Og skal kaste dem i en ild, en ildovn: og der skal være gråt, eller være jammer og tenners gnissel.

Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Fars rike. Den som har et øre . . . la ham høre.

⁵ Det er Jesus som gir tolkningen av lignelsen, Han Selv, derfor vet vi da hva tolkningen betyr. Og nå som vi nærmer oss dette, om denne såingen av seden og—og innhøstningen, nå som Han tolker det. Og så tror jeg at Jesus talte denne lignelsen i Hans tid, men mente den for å være ved verdens ende, eller, enden av tidsalderen, som er *denne* tiden. Og jeg tror denne lille teksten i kveld er en veldig passende for tiden som vi lever i, fordi Jesus sa tydelig her at “innsamlingen ville være ved verdens ende,” at det er da enden ville være; innsamlingen av hveten, og også innsamlingen av ugresset og brenningen av dem, og å ta inn hveten inn i Riket. Og jeg tror det var på denne måten.

⁶ Og et annet Skriftsted leder meg til å tro på denne måten, jeg har skrevet ned her, er Matteus 24,24, hvor det står at, taler om setet, den motstridende sed. Jesus sa at de to ville være så like hverandre at det ville forføre selve de Utvalgte om det var mulig. Nesten eksakt det samme.

⁷ Et annet sted i Skriften hvor det er skrevet, at regnet faller på den rettferdige og den urettferdige.

⁸ Jeg husker min aller første opplevelse av å være iblant pinsevennene. Jeg var i Mishawaka, Indiana. Og jeg var på et stort stevne, en sal omtrent som denne, hvor Nord og Sør hadde kommet sammen. På grunn av den tiden, av segregeringen, måtte de møtes der oppe. De var to store ordner av pinsevennbrødrene. Jeg hadde aldri hørt om dem eller møtt dem før. Den aller første gangen jeg hørte tungetale. Og ved slutten, av stevnet . . . Jeg som ikke var et medlem blant dem,

jeg var bare en ung baptistforkynner, jeg satt langt bak. Og jeg husker den første gangen jeg hørte noen tale i tunger, jeg visste ikke engang hva—hva det dreide seg om. Og så disse to mennene, som stort sett, satt oppe foran, en pleide å tale i tunger og den andre pleide å tyde hva mannen sa. Vel, jeg bare begynte å studere min Bibel så flittig som jeg kunne, der da, og fant ut at det var Skriften. Det var nøyaktig hva Skriften, den Hellige Ånd ville gjøre.

⁹ Vel, omtrent en dag etter det... Den kvelden var hjertet mitt så beveget. Jeg sov i en maisåker. Jeg hadde ikke nok penger til å få meg en—en—en seng, så jeg hadde bare nok penger til å komme meg hjem på, og jeg skaffet meg noen smultringer, noen dager gamle, eller noen rundstykker, var det, og til frokosten min. Og jeg var velkommen til å spise med dem, men jeg hadde ingen penger å bidra med. På den tiden, det var i depresjonen, 1933, så det var—det var ganske hardt. Og så tenkte jeg, “Vel, jeg vil... Jeg ønsker ikke å spise med dem, men jeg ønsker å vite hva de har. De har noe som jeg ikke har.”

¹⁰ Så den morgenen var jeg...de spurte meg: “Alle forkynnere kom til plattformen og bare gi dere til kjenne, hvem dere er, hvor dere er fra.”

¹¹ Vel, jeg—jeg sa bare: “William Branham, evangelist, Jeffersonville,” satte meg ned. Vel, på den tiden var jeg den yngste forkynneren på plattformen. Og neste dag kalte de meg til plattformen for å tale. Og så etter at jeg talte, ja, vi hadde en herlig stund, og så begynte jeg å møte forskjellige mennesker som inviterte meg til menighetene sine. Så etter de... .

¹² Etter det, ja, tenkte jeg, “Hvis jeg bare kunne komme dit hvor disse to hovedmennene var som talte i tunger og tydet!” Det brente meg opp i mitt hjerte, jeg ønsket det så inderlig. Vel, som jeg har fortalt dere i begynnelsen, en liten gave som tiltrekker deg. Dere vet, gaver og kall er uten omvendelse, dere har dem hele livet, ser dere, dere er født med dem, hvis de er Guds gaver. Så jeg alltid, siden jeg var en bitte liten baby, hendte det alltid med meg, mennesker som har kjent meg hele mitt liv, de vet at det er sant. Vel, hvis jeg tenkte... Jeg visste ikke hva det var da, kall det en visjon, jeg visste bare ikke hva det var. Men jeg tenkte, “Hvis jeg bare kunne få snakket med dem!” Vel, og ånden som var i bygningen følt virkelig som det var Guds Ånd.

¹³ Så jeg—jeg fikk snakket med en av dem, og jeg spurte ham noen få spørsmål, og han var en virkelig ekte kristen. Det var ingen tvil om det, den mannen var en virkelig troende. Og den neste mannen, da jeg snakket med ham, hvis jeg noensinne har møtt en hykler, så var han en av dem. Den mannen var faktisk... Hans kone var en lyshåret kvinne, og

han hadde barn med...to barn med en mørkhåret kvinne. Og jeg tenkte, "Vel, hva nå? Her er det, jeg er—jeg er helt forvirret. Jeg er en fundamentalist; det må være Ordet, ellers er det ikke riktig. Og her var den Ånden, en lød ut, etter det jeg vet, ekte; og den andre var ikke ekte i det hele tatt; og Ånden falt på dem begge. Nå, hvordan kan det skje?" Jeg hadde, det gjorde meg forvirret.

¹⁴ To år senere, jeg hadde bedt i en hule hvor jeg pleide å gå og be. Ble støvete i hulen, og en ettermiddag gikk jeg ut, la Bibelen min på en tømmerstokk, og vinden blåste Den åpen på Hebreerne, det 6. kapittel. Som sier, at i de siste dager, hvordan det ville være hvis vi falt vekk fra Sannheten og fornyet oss igjen til omvendelse, var der ikke noe mer offer for synd, og hvordan torner og tistler, som var nær ved forkastelse, som ender med å bli brent; men regnet kommer på jorden, ofte, for å væte den, å dyrke den; men tornene og tistlene ville bli forkastet, men hveten ville bli samlet sammen. Og jeg tenkte, "Vel, det var bare vinden som kom til å blåste den åpen." Vel, jeg bare la Bibelen ned igjen. Og jeg tenkte, "Vel, nå vil jeg bare..." Og her kom vinden og blåste Den åpen. Det skjedde tre ganger. Og jeg tenkte, "Vel, nå, det var merkelig."

¹⁵ Og da mens jeg reiste meg, og jeg tenkte, "Herre, hvorfor ville Du åpne den Bibelen for at jeg skulle lese det, jeg...når jeg kommer ned til det, hvor 'torner og tistler, som er nær ved forkastelse, som ender med å bli brent?'" Jeg tenkte, "Hvorfor, ville Du åpne det for meg der?" Og mens jeg så ut over...

¹⁶ Nå, disse virkelige visjonene kommer uten å bevege seg inn i noe gir. Det er bare Gud. Ser dere? Jeg kikket og jeg så en jord som roterte rundt foran meg, og jeg så den var helt pløyd opp. Der var en mann kledd i hvitt, gikk rundt og sådde hvete. Og etter at han gikk over jordens krumning; dukket en mann opp, så forferdelig ut, han var kledd i svart, og han kastet ugressfrø over det hele. De grodde begge opp sammen. Og da de gjorde det, var de begge tørste, fordi det trengtes et regn. Og hver enkelt så ut til å be, med det lille hodet sitt bøyd ned: "Herre, send regnet, send regnet." Og de store skyene kom opp, og regnet falt på dem begge. Da det gjorde det, hoppet den lille hveten opp og begynte å si: "Prise Herren! Prise Herren!" Og det lille ugresset hoppet opp akkurat på den samme måten, og sa: "Prise Herren! Prise Herren!"

¹⁷ Og så ble visjonen tydet. Regnet faller på den rettferdige og den urettferdige. Den samme Ånd kan falle i et møte, og alle fryder seg i det: hyklere, kristne, og alle sammen. Helt riktig. Men hva er det? Ved deres frukter kjennes de. Ser dere? Det er den eneste måten det noensinne kan kjennes på.

18 Da ser dere det nå, siden vill havre, eller vill hvete og korn noen ganger etterligner et ekte, hjemlig korn, så likt at det ville forføre selv de Utvalgte. Jeg tror vi lever i en beleilig tidsalder, da disse ting burde bli talt over og snakket om.

19 Legg merke til i vers 41, de to også veldig like, så like i de siste dager inntil Han ikke gjorde. . . Han kunne ikke stole på en spesiell menighet til å skille dem, la oss si, metodistene eller baptistene, eller pinsevevnene, til å skille dem. Han sa: "Han sender Sine engler til å skille dem." En engel kommer for å bringe atskillelsen, skillet mellom det rette og det gale. Og ingen kan gjøre det uten Herrens Engel. Han er den Ene som vil fortelle hva som er rett og hva som er galt. Gud sa Han ville sende Sine Engler i den siste tid. Ikke engler ned gjennom *her*, men engler i den siste tid, og ville samle sammen. Vi vet at det er den kommende innhøstingen nå. Nå, en *engel* er egentlig oversatt en "budbærer." Og vi ser at det er syv engler til de syv menighetene, og nå. . . nei, gjennom menighetstidene.

20 Legg merke til hvem Han sa såmennene var, og også hva seden var. En, såmannen var Han, Guds Sønn, som gikk frem og sådde Sed. Og en fiende kom bak Ham, som var Djevelen, og sådde den motstridende sed, bak såingen av den rette Seden. Nå, venner, det har skjedd gjennom enhver tidsalder siden vi har hatt en jord. Riktig. Hele veien fra begynnelsen, det startet akkurat den samme tingen.

21 Nå Han sa: "Guds Sed, Guds Ord." Jesus sa, på et bestemt sted, at, "Ordet er en Sed." Og enhver sed vil bringe frem etter sitt slag. Og nå hvis den kristne, Guds barn, Rikets barn har blitt Guds Sed, da må de være Guds Ord, Guds Ord manifestert i tidsalderen de lever i, den lovede Seden til den tidsalderen. Gud gav Sitt Ord ved begynnelsen, og hver tidsalder har hatt sin Sed, sin tid, sine løfter.

22 Nå, da Noa kom på scenen, og han var Guds Sed, Guds Ord for den tidsalderen.

23 Da Moses kom, kunne han ikke komme med Noas budskap, det ville ikke fungere, fordi han var Guds Sed på den tiden.

24 Så da Kristus kom, kunne Han ikke komme med Noa eller Moses sin tidsalder; det var Hans tid, for en jomfru til å unnfange og bringe frem en Sønn, og Han ville være Messias.

25 Nå, vi har levd gjennom Luthers tidsalder, Wesleys tidsalder (Metodistenes tidsalder), helt ned gjennom tidsalderne, og pinsevevnens tidsalder, og hver tidsalder er gitt et løfte av Ordet. Og folket i den tidsalderen, som manifesterer det lovede Ordet, er Seden i den tidsalderen, i henhold til hva Jesus sa rett her: "De er Rikets barn." Det stemmer. Manifestasjonen av den Hellige Ånd som opererer gjennom Sine barn er Rikets Sed i den tidsalderen.

²⁶ Legg merke til, ugresset var den ene, fienden, Satan, som sådde splid, eller den—eller den motstridende sed, han var den ene skyldige som gjorde denne forferdelige tingen. Satan sådde sin sed fra begynnelsen, da Gud plasserte Sin første høst av mennesker på jorden. Adam, så klart, som hittil visste at det var en—en kunnskap om sannheten, og om rett og galt, og han hadde ikke kommet til det enn så lenge.

²⁷ Men vi finner ut, Gud gav Sine barn Sitt Ord til deres Forsvar. Deres. . . Vi har intet annet Forsvar enn Guds Ord. Det er vårt Forsvar. Det er ingen bomber, ingen tilfluktssteder, ingen gjemmesteder, intet Arizonas eller Californias, eller hvor enn det er; det er bare ett Forsvar vi har, og det er Ordet. Og Ordet ble kjød og bodde iblant oss, som er Jesus Kristus, Han er vårt eneste Forsvar. Å være i Ham, er vi trygge.

²⁸ Ikke engang synd blir tilregnet en ekte troende. Visste dere det? Den som er født av Gud, synder ikke, han kan ikke synde. Ser dere? Det er ikke engang tilregnet. Hvorfor, David sa: "Velsignet er det mennesket som Gud ikke tilregner synd." Når du er i Kristus, har du intet ønske om å synde. "Tilbederen, en gang rensset, har ingen samvittighet av synd lenger," du ønsker det ikke. Nå, for verden, er du kanskje en synder; men, for Gud, er du ikke, fordi du er i Kristus. Hvordan kan du være i en synder når du er i den syndfrie Ene, og Gud ser bare Ham Som du er i?

²⁹ Nå denne innhøstingstiden. I begynnelsen, da Gud sådde Sin Sed på jorden og gav det inn i hjertene til Sine barn, Sin familie, for å holde det Ordet, som var deres eneste forsvar, å holde det Ordet! Her kom fienden inn og brøt den barrieren, ved å så den motstridende sed, i motsetning til Guds Ord. Hvis det var motstridende i begynnelsen, er det fortsatt det. Alt som vil tillegge noe til Guds Ord, er fortsatt den motstridende sed! Jeg bryr meg ikke om hvor det kommer fra, om det er fra organisasjoner, om det er fra militære kilder, om det er fra politiske makter, alt som er i motsetning til Guds Ord, er den motstridende sed.

³⁰ Når en mann står og sier at han er en forkynner av Evangeliet, og sier at "miraklenes tid er over," er det den motstridende sed. Når en mann står og sier at han er en forkynner, en pastor for en menighet et eller annet sted, og han ikke tror at Jesus Kristus er den samme i enhver detalj (unntatt det fysiske legemet), samme i går, i dag, og for evig, så er det den motstridende sed. Når han sier at "miraklenes og den apostoliske tid er over," så er det den motstridende sed. Når de sier: "Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse," så er det den motstridende sed. Og verden er full av den. Den trenger til side og presser ut hveten.

³¹ Vi legger merke til at den første såmannen av den motstridende sed var stemplet "Djevelen," og vi vet det var, i

1. Mosebok 1. Nå vi finner ut, og over her i—i Matteus, det 13. kapittel, stempler fortsatt Jesus alt i motsetning til Sitt Ord for å være “Djevelen.” Og dette 1956, alt som sår motstrid, i motsetning til det skrevne Guds Ord, eller legger en eller annen privat tolkning til Det, er den motstridende sed. Gud vil ikke ære det. Han kan ikke. Det vil ikke blande seg. Det vil det sannelig ikke. Det er som sennepsfrø; det vil ikke blande seg med noe annet, du kan ikke hybridisere den, det må være det ekte. Den motstridende sed!

³² Nå vi finner, da Gud sådde Sin Sed i Edens Hage, finner vi ut at det brakte frem en Abel. Men da Satan sådde sin motstridende sed, brakte det frem en Kain. En brakte frem en rettferdig en; en brakte frem en urettferdig en. Fordi at Eva lyttet til det motstridende ord, i motsetning til Guds Ord, og det startet syndens ball til å rulle akkurat der, og har rullet alltid siden. Og vi vil aldri få det helt ut før englene kommer og skiller det, og Gud tar Sine barn til Riket, og ugresset vil bli brent. Legg merke til de to plantene.

³³ Hvis vi bare hadde mer tid på dette emnet, men bare for å nå høydepunktene, så kan vi gå rett inn i bønn for de syke i de neste få minuttene.

³⁴ Legg merke til, sedene deres vokste sammen helt nøyaktig slik Gud også sa over her i det 13. kapittelet, fra vår tekst i kveld, fra Matteus, “La dem vokse sammen.” Nå, Kain dro til Nods land, fant seg en kone, og giftet seg; og Abel ble slått i hjel, og Gud reiste opp Set til å ta hans plass. Og generasjonene begynte å bevege seg frem, mellom rett og galt. Nå, vi legger merke til at de samlet seg, hver enkelt av dem, gang på gang, og Gud måtte . . . Det ble så ondskapsfullt at Gud måtte ødelegge det.

³⁵ Men til slutt kom det frem til at begge disse sedene, den motstridende sed og Guds Sed, viste frem sine virkelige hoder, og det endte i Judas Iskariot og i Jesus Kristus. For, Han var Guds Sed, Han var begynnelsen på Guds skapelse, Han var ikke noe mindre enn Gud. Og Judas Iskariot var født fortapelsens sønn, kom fra helvete, gikk tilbake til helvete. Jesus Kristus var Guds Sønn, Guds Ord manifestert. Judas Iskariot i sin motstrid, var Djevelens sed, kom til verden, og for bedrageri; akkurat slik han var i begynnelsen, Kain, hans tidligere far.

³⁶ Judas bare spilte menighet. Han var ikke virkelig oppriktig. Han hadde egentlig ikke tro; han ville aldri ha forrådet Jesus da. Men, ser dere, han sådde den motstridende sed. Han trodde at han kunne bli venner med verden, mammon, og også ha vennskap med Jesus, men det var for sent for ham å gjøre noe med det. Da dødstimen kom, da han gjorde denne onde tingen, krysset han skillelinjen mellom å gå

fremover og vende tilbake. Han måtte fortsette på den veien som han gikk, som en bedrager. Han sådde den motstridende sed, han prøvde å bli populær blant de store organisasjonene på den tiden, blant fariseerne og sadukeerne. Og tenkte han kunne tjene seg en slant med penger, og ville bli populær blant folket. Om ikke det fører til at så mange mennesker kommer inn i den motstriden, prøver å bli populære blant mennesker! La oss bli populære for Gud, ikke blant mennesker. Men det var det Judas gjorde da denne motstriden vellet frem i ham.

³⁷ Og vi vet at Jesus var Ordet, Johannes 1, sier, “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og bodde her iblant oss.” Da, er Ordet en Sed, så ble Seden kjød og bodde iblant oss.

³⁸ Hvis Judas var fiendens og den motstridende sed, ble den også kjød og bodde iblant oss i personen av Judas Iskariot. Han hadde aldri noen virkelig, virkelig tro. Han hadde hva han *trodde* var en tro. Det finnes en slik ting som å ha tro; og en påtatt tro.

³⁹ Og en ekte Gudstro vil tro på Gud, og Gud er Ordet, den vil aldri legge noe til Det. Bibelen forteller oss hvis vi legger til ett ord, eller tar ett Ord bort, vil vår del bli tatt bort fra Livets Bok, Åpenbaringen 22,18, det siste avsluttende kapittelet.

⁴⁰ Der helt i begynnelsen, i den første Boken i Bibelen, fortalte Gud dem å ikke bryte ett Ord av Det, “ethvert Ord må bli holdt,” de må leve ved det Ordet. Jesus, midt i Boken, kom og sa det i Sin tidsalder, og sa: “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som—som kommer ut av Guds munn.” Og i den avsluttende Åpenbarings tidsalder, forutsa til oss, at “Den som tar bort ett Ord fra Boken, eller legger til ett ord til Det, hans del ville bli tatt bort fra Livets Bok.”

⁴¹ Derfor kan det ikke være noe skyggeaktig, bare et ekte, uforfalsket Guds Ord! Det er Guds sønner, Guds døtre, som ikke er født av manns vilje, eller ved håndhilsing, eller noen form for dåp; men født i Guds Ånd, ved den Hellige Ånd, og Ordet manifesterer Seg Selv gjennom dem. Det er Guds ekte Sed!

⁴² Fienden blir medlem av kirken og blir veldig ortodoks i en læresetning eller noe. Men det er ikke. . . Det er motstridende, noe som kolliderer med den linjen av ekte Sannhet i Guds Ord.

⁴³ Og hvordan vet vi? Vi sier: “Vel, de, du har rett til å tolke Det?” Nei, sir! Intet menneske har rett til å tolke Guds Ord. Han er Sin Egen tolk. Han lover det, så gjør Han det, det er tolkningen av det. Når Han lovte Det, så oppfyller Han Det, det er tolkningen av Det. Alt som strider mot Guds Ord er en motstrid! Absolutt!

⁴⁴ Nå, som jeg har sagt, Judas hadde ingen virkelig tro. Han hadde en påtatt tro. Han hadde en—en tro som han trodde at

det var Gud Sønn, men han visste ikke at det var Guds Sønn. Han ville ikke ha gjort det da. Og en mann som vil gå på akkord med at dette Guds Ord er Sannheten, han har en påtatt tro. Ekte Guds tjener vil holde fast på Ordet.

⁴⁵ For noen få kvelder siden, kom en viss forkynner, fra Arizona, fra en stor, berømt skole her i denne byen, til meg og sa: “Jeg—jeg ønsker å oppklare noe for deg” (Jeg sa. . .) “når du får en mulighet.”

Jeg sa: “Dette er den beste muligheten jeg vet om. Kom over.”

⁴⁶ Og så kom han over, han sa: “Mr. Branham, du prøver. . . jeg tror du er oppriktig og du er ærlig, men du prøver å introdusere for verden en apostolisk Doktrine.” Og sa: “Den apostoliske tidsalderen sluttet med apostlene.”

⁴⁷ Jeg sa: “Det første jeg ønsker å spørre deg om, min broder, tror du at hvert Guds Ord er inspirert?”

Han sa: “Ja, sir, det tror jeg så visst.”

⁴⁸ Jeg sa: “Da, vil du vise meg i Ordet hvor den apostoliske tidsalderen sluttet? Nå, vis meg du hvor det er, så vil jeg tro med deg.” Og jeg sa: “Forfatteren av det apostoliske, den som hadde nøklene til Riket, på pinsefestens dag da den apostoliske tidsalderen ble introdusert, sa de: ‘Menn og brødre, hva kan vi gjøre for å bli frelst?’ Han sa: ‘Omvend dere, enhver av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, og dere skal motta den Hellige Ånds gave, for løftet er for dere og for deres barn, og for dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle.’ Nå, hvordan kan Ordet motsi Seg Selv?”

Mannen sa: “Jeg har en fæl forkjølelse i kveld.”

Jeg sa: “Det tror jeg, også.” Skjønner?

⁴⁹ Fortell meg nå, kaller Gud fortsatt? Hvis Gud fortsatt kaller, så eksisterer fortsatt den apostoliske tidsalderen. Ja visst! Så mange som Herren vår Gud skal kalle, noen gang kalle, noen gang vil kalle, så mange som Han skal kalle, det vil fortsatt være den apostoliske tidsalderen, for Jesus Kristus er den sammen i går, i dag, og for evig.

⁵⁰ Nå, vi skjønner i dag at denne motstriden har blitt sådd gjennom enhver tidsalder. Hvis det var mulig å få dette inn i løpet av de neste ti eller femten minuttene, ville jeg gjøre det, men det går ikke. Ned gjennom tidsaldrene. . . Vi er alle, mesteparten av oss leser Bibelen. Og nå som den gang Jesus kom, og Han oppdaget den motstriden, motsetningen. Han var Ordet manifestert, Han var Guds tolkning av Ordet, fordi Han sa: “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og det er de som vitner om Meg.” Der har du det. Han—

Han var tolkningen av Ordet. Og enhver gjenfødt Guds sønn og datter i denne tidsalderen er tolkningen av Ordet. Dere er skrevne brev, lest av alle mennesker. Ja.

⁵¹ Legg merke til, Han sa: “Forgjeves tilber de Meg, underviser motstriden som Doktrine. Forgjeves tilber de Meg, underviser motstriden som Doktrine, menneskers doktriner, menneskers trosbekjennelser, lærer at det er Guds Ord, når det ikke har noe å gjøre med Guds Ord.”

⁵² Hør her, hver tidsalder produserer en slik avling, hver tidsalder har gjort det, og vår er ingen unntak. Vi har den samme tingen, og en større tidsalder av det enn alle de andre til sammen, for dette er slutten på verdens historie. Dette er den største motstriden som noen gang har vært på jorden, er på jordens overflate i dag. Motstriden i andre tidsaldre trakk dem bort fra den sanne og levende Gud, til avguder. I dag, Jesus sa i Matteus 24,24 at det ville være så likt, at det ville forføre selv de Utvalgte hvis det var mulig. Snakk om motstrid! Å, det er så utspekulert. Satan er blant menneskene, og bare slik en teolog, slik en Doktor i Teologi, kan undervise Ordet nesten perfekt. Jesus sa så. Men bare hold øye med ham, det vil være et eller annet sted. Sa: “Vel, nå, det var ikke for dette.” Å, jo, det er det, også, ser dere, fordi Gud sa det var det.

⁵³ Se hva det gjorde. Den samme motstriden brakte Guds vrede over Noas tid, da Gud sendte Sin profet ut og talte som en flammende ild, kalte folket til omvendelse, og motstriden ebbet ut. Så hva gjorde Satan? Kom rett etter, i Kam, og begynte å så det igjen. Det er helt riktig.

⁵⁴ Så kom Moses, den store profeten, for å føre Israels barn ut av ødemarken. Hva skjedde? Moses, Guds store profet, gav dem den absolutte Sannheten, stadfestede Sannheten. Han hadde møtt Gud. Gud stadfestet at han hadde møtt Ham. Hvor de menneskene tilbake der, de prestene, og de hadde sine religioner, sine ritualer, sine seremonier og alt mulig, men Moses stod som en stadfestelse av tolkningen av Ordet. Ikke glem det! Moses var Guds tolkning av Hans løfte. Han sa han ville gjøre det; han var Guds tolkning.

⁵⁵ Hva skjedde? Menigheten hadde akkurat satt avsted ut av Egypt, på sine føtter noen få dager, og hva skjedde? Satan dukket opp med sin motstrid i personen, den andre Kain, som var Bileam, og han sådde motstrid blant dem. Vi vet at det er riktig. Den Bileam, Bileams lære, at “vi er alle like, vi tjener den samme Gud som du gjør,” fundamentalt, hadde han rett, fordi han ofret et offer som Gud ofret; syv værere, syv okser på syv altre, og ba til den samme Gud akkurat så fullkomment som Moses gjorde nede i ødemarken, helt nøyaktig likt. Men de var ikke like! Gav oss en forutanelse om hva som ville skje. Der var det, igjen, Kain manifestert i personen Bileam. Og der var

Gud manifestert i personen Moses, tolket Sine Ord gjennom et menneske, gjorde Seg Selv kjent, Sitt løfte, gjennom et menneske. Og motstriden reiste seg.

⁵⁶ Slik var det på Judas sin tid, der kom han med sin motstrid.

⁵⁷ Og, husk, denne synden som de menneskene trodde, at “vi er alle like, vi tilber den samme Gud, vi burde alle tilhøre den samme menigheten, vi burde være det samme folket,” den synden ble aldri tilgitt Israel! Jesus sa, Selv: “De er alle døde!”

⁵⁸ De døde, alle unntatt tre av dem. Det var de som holdt fast og trodde løftet. Da sveklingen sa: “Vi kan ikke ta landet, og det er for mye for oss,” og så videre; Kaleb og Josva roet folket, og sa: “Vi er mer enn i stand til å ta det, fordi Gud lovte oss det! Jeg bryr meg ikke om hva motstanden er!”

⁵⁹ Og vi kan fortsatt forkynne Guddommelig helbredelse, og dåpen i den Hellige Ånd, og fortsatt ha Guds kraft til å skille oss fra verdens ting. Gud sa så! Den apostoliske tidsalderen har aldri opphørt, og den vil ikke opphøre, den fortsetter videre.

⁶⁰ Så, vi finner den samme gamle såmannen av motstrid. Og husk, den synden ble aldri tilgitt. Nå, broder, hvis den aldri ble tilgitt da, hva med nå når den—den ekte seden fra alle tidsaldrene kommer sammen?

⁶¹ Legg merke til denne store tingen som Bileam gjorde, det forstsatte og fortsatte, og endte til slutt i-i Judas Iskariots komme, og Jesus. Hva var det? Judas og Jesus var helt nøyaktig et bilde på Kain og Abel. Før, som Judas var religiøs, så var Kain religiøs. Kain bygde et alter, han ofret, han tilba Gud, han var like oppriktig i det som den andre var. Men, ser dere, han hadde ikke åpenbaringen om hva Ordet var. Han tenkte det var Adam og Eva som hadde spist noen epler eller noe frukt. Og Kain... Abel, ved åpenbaring, visste at det var galt; det var blodet som førte dem ut, og han ofret et lam. Og Gud bekreftet at hans offer var riktig. Da ble han sjalu og prøvde å drepe sin bror. Og idet han drepte sin bror på det samme alteret som offeret hans døde på, døde lammet på alteret, slik forrådde Judas Iskariot Jesus Kristus på Guds alter, og drepte Ham akkurat som Kain drepte Abel. Fordi, Kain var den motstridende sed.

⁶² Og så var Bileam, den korrupte profeten, en mann som burde ha visst bedre. Og Gud advarte ham gjennom tegn og undre, og til og med et esel som talte i ukjente tunger, og allikevel gikk han rett videre på samme måte. Han var født til å være en—en såmann av motstriden.

⁶³ Og hvis Jesus forutsa at denne tidsalderen ville ende opp i den største motstriden som noen gang har vært, Laodikea

menighetstid, lunken, som satte Ham ut av menigheten, hvordan kan det være noe annet enn den motstriden! Ja visst, det er det. Det ender i den tidsalderen.

Og det var Kain og Abel igjen på Golgata.

⁶⁴ Nå legg merke til, som alltid, så snart Jesus reiste vekk, reiste inn i Himmelen, ble den Hellige Ånd sendt tilbake. Den var Seden, Livgiveren til Ordet, som vi talte over i går kveld. Den er den Ene som levendegjør Ordet. *Levendegjør* betyr “bringer til Liv.” Den ekte Hellige Ånd bringer bare Ordet som Den er til Liv. Den vil ikke bringe en trosbekjennelse til Liv, Den kan ikke, fordi Den ikke er en del av trosbekjennelsen. Den er Livet til Guds Ord, for Den er Gud. Ser dere? Og Den levendegjør det Legemet.

⁶⁵ Nå legg merke til, da de gjorde det. Så, og Bibelen sier, og— og Johannes talte til sine barn og sa: “Små barn, dere har hørt om antikrist som skulle komme til verden,” sa: “som allerede er i verden, og den virker i ulydighetens barn.” Nå, det var slik rundt tretti år etter den Hellige Ånds komme. Vi ser, at når den Hellige Ånd kom, den ekte Seden, ekte Livgiver til Seden, så kom den motstriden inn igjen. Og legg merke til, videre gikk den. Den hadde . . .

⁶⁶ Det ekte Ordet hadde blitt stadfestet, de profetene fra gammel tid hadde stadfestet Guds Ord til å være Sannheten idet de vandret avsted. Hvis noen før har lest Nikea kirkemøtet, eller Før-Nikea kirkemøtet, de femten dagene med blodig politikk, da den flokken av Romere der nede ønsket å innføre og lage denominasjon ut av den menigheten. Profeter kom inn, kledd i saueskinn, spiste urter, og stod for Ordet! Men hva førte det til? Det måtte bli som Kain, det måtte bli som Abel, en måtte dø. Sannelig, slik ble det. Og Ordet mistet Sin innflytelse blant folket, og de stemte alle ut det sanne Ordet og tok inn dogmer av motstrid fra den tidlige katolske kirke. De la til en pave, de la til en biskop, de la til *dette, det, det andre*. De tok bort den virkelig sanne betydningen av Peter, og av—av—av Maria, og—og alt det andre av det; og lagde avguder, og lagde ikke noe annet enn bare en hedensk seremoni ut av såkalt kristen religion. Hva var det? Den motstridende sed! Og organiserte, organiserte, for første gang på jorden, en menighet. Hva var det? Den motstridende sed som begynte å bli sådd, noe lagt til, tatt bort.

⁶⁷ Hvem har noen gang hørt, i Bibelen, å ikke spise kjøtt på fredag? Hvem har noen gang hørt, i Bibelen, om noe om å skvette på istedenfor å døpe, senke ned? Hvem har noen gang hørt om de tingene, en “vær hilset, Maria” eller noe? Hvem har noen gang hørt om noe av dette råtne sprøytet til disse protestantene, også? Kjelen kan ikke kalle gryta grisete. Stemmer! Akkurat, skyldig i det minste er skyldig i det

hele! Hvem har noen gang hørt om at Gud noen gang har handlet i en organisasjon? Vis meg en gang at noen noensinne organiserte seg og forble levende. De døde på flekken, og oppstod aldri igjen! Det er tid for at noe skjer, det er tid for at Gud skal bevege Seg. Det ødela innflytelsen blant folket.

⁶⁸ Det samme har skjedd i dag. De ødelegger innflytelsen, sier: "Å, den flokken med holy-rollere, det er ikke noe med dem." Og, ja, det er motstrid! Møt Ordet ansikt til ansikt og se hva Det er, se om Gud tolker Sitt eget Ord. Gud er i stand til å reise opp Abrahams barn av disse steinene. Amen.

⁶⁹ Ordet ble fullkomment stadfestet ved de første kristne, hvordan Gud utfridde dem fra alt, og sykdommer, og de hadde profeter, og de talte i tunger, tydet, og gav budskaper som viste seg å være nøyaktig sannheten hver gang. Men ansikt til ansikt med alt det stadfestede Ordet, valgte folket Det bort, og valgte en denominasjon. Det er moren til alle organisasjoner.

⁷⁰ Begge er fullt ut modne nå. De begynte å sette frø igjen. Det døde ut, men det blomstret igjen på Luthers tid, som vi vet fra det tidligere budskapet her på morgenen ved frokosten. Det blomstret frem på Luthers tid. Nå hva gjorde de? Rett etter at den store mannen døde, lagde de en organisasjon.

⁷¹ Det blomstret frem. Og igjen på John Wesleys tid, da dem anglikanerne, med alle deres evige sikkerheter og alt mulig hadde bundet det opp til et punkt som nesten var universalisme, og hva skjedde? Gud reiste opp en mann som het John Wesley, og slaktet hele greiene. Og så snart han døde, ham og Asbury og dem, hva skjedde? De organiserte, og nå har dere alle typer metodister. Så kom den ene eller den andre, Alexander Cambell, John Smith, og slike.

⁷² Til slutt, brøt pinsen ut, kom ut av alt dette. Hva skjedde da? De løp godt, hva hindret dere? Dere gikk rett tilbake til den samme skitten som dere kom ut av, rett tilbake til den samme sølevannet, gikk tilbake til motstriden og til å lage organisasjoner, dere måtte gå på kompromiss med Ordet. Og hver gang Gud sendte noe nytt, kunne dere ikke motta det. Det er riktig! Motstriden igjen! Og, legg merke til, som jeg sa forleden dag, den første lille agnen som kom frem fra denne roten, kommer opp inn i bladene og opp inn i kvasten, så tilbake til stengelen igjen, og kommer ut. Den lille hvete-agnen ser nesten ut som selve hveten, og vi trodde det var den, men når du åpner den opp, er det ingen hvete der i det hele tatt. Den er bare en støtte for hveten til å vokse ved, og den dør også, og livet går rett ut av den og går inn i hveten. Legg merke til, så de kaller menighetene som sådde . . .

⁷³ Vi finner ut i dag at våre såkalte menigheter, selv til våre pinsevenner, vi dro ut, vi kunne ikke bli tilfredsstilt, vi måtte lage våre egne grupper. Alt kom opp, vi måtte ha *dette*, vi

måtte ha *dette*, vi måtte ha en gruppe til. Og denne karen stod frem, sa: “Han kommer på en hvit sky.” En annen sa: “Hm-hmh, Han kommer på en hvit hest.” “Ja vel, vi vil lage to grupper.” Ser dere, hva er det? Sår motstrid! Når Han kommer, hva enn det er, Han vil tolke Sitt Eget Ord når Han kommer. La oss vente til den tiden. Få tak i . . . Snakk om det, du får ikke engang tidens Budskap. Alltid pekes det mot hva Gud kommer til å gjøre, eller hva Han har gjort, og overser hva Han gjør. Det er slik vi får motstriden inn i det.

⁷⁴ Nå vi legger merke til at våre menigheter i dag, alle—alle våre menigheter har sådd til vindene, og høster virvelvinden. Vi har ikke bønnemøtene, vi har ikke møtene som vi pleide å ha. Hva er i veien? Vi har senket standarden på alt. Hør her, selv til våre pinsemenigheter, sitter fullt av kortklipte kvinner. Det pleide å ikke være tillatt. Malte fjes, har på neglelakk, alle mulige greier; får en mann ut her med . . . som Rickier og så videre; gifte tre eller fire ganger, og diakoner; å, hvilken motstrid! Det er skittent! Hvordan gjør de det? Gud vil ikke ha det i Sin Menighet, de må gå til en organisasjon for å komme inn i det. Noen redde for å si noe om det, fordi de ville blitt sparket ut av organisasjonen. Gud, gi oss menn som ikke står i forbindelse med noe annet enn Gud og Hans Ord, som vil fortelle Sannheten om det. Det er nøyaktig hva vi trenger. Hva har vi gjort? Sådd motstrid. Vi har sådd til vindene, og nå høster vi virvelvinden.

⁷⁵ Legg merke til at de nå blir samlet sammen for brenningen. La dere merke til, Jesus sa: “Først, samle dem sammen, bunte dem, og legg så alle buntene i en haug, og Jeg vil brenne dem.” Det er en liten bunt som heter metodister, baptister, presbyterianere, lutheranere, de samler seg alle sammen i Verdens Kirkeråd. Hva er det? “Samle dem først!” Halleluja! La dere merke til, Han samler ugresset først, får dem vekk fra hveten, skiller dem, “Samler dem sammen og brenner dem.” De blir alle brent med Guds straffedommer, for å ha sådd motstrid blant folket, ting som de . . . Har et skinn av gudsfrykt, og fornekte dens Kraft, fornekte Ordet, bare for å holde på et eller annet religiøst ritual, eller et dogme som noen har sprøytet inn, prøver å putte inn Guds Ord. Det vil ikke fungere. Det er en motstrid.

⁷⁶ Jeg roper i dag, som det var, den store profeten for lenge siden, Amos, når han kom inn i den byen, sa: “Jeg er ingen profet, heller ingen sønn av en profet. Men hvis løven brøler, hvem blir ikke da redde!” Han sa: “Når Gud taler, hvem skulle ikke da profetere.” Han forutsa dom over den generasjonen, sa: “Den samme Gud som dere hevder å tjene, vil ødelegge dere.”

⁷⁷ Plasser dette, det er på lydbånd, og husk. Den samme Gud som . . . Disse menneskene som nå samler hele denne mektige

store høsten av—av Kirkenes Verdensråd, og dere kommer til bli nødt til å gå inn i det. Dere kan ikke stå utenfor det. Dere kommer enten til å være individuelt utenfor det, eller så vil dere gå inn i det. Det kommer ikke til å være noen mellomting. Det vil være dyrets merke. Intet menneske kunne kjøpe eller selge, uten han som har merket, eller har denne motstriden. Nå, hold dere utenfor det! Kom dere ut av det! Flykt fra det! Hold dere unna det! Den Gud som de hevder de tjener vil ødelegge dem. Den store kjærlighetens Gud som ikke vil. . .

Sa: “Vel, Jesus ba om at vi alle skulle være ett.”

⁷⁸ Han også således: “Hvordan kan dere vandre sammen, to vandre sammen, hvis de ikke er enige?” Han sa “ett,” som Han og Faderen er Ett. Og Faderen var Ordet, og Han var Ordet manifestert. Han var “Ett” med Faderen, fordi Han var manifestasjonen av Guds lovede Ord. Og slik er det i dag, eller hvilken som helst annen dag. Ja, sir. Gud er En. Han vil at vi skal være ett.

⁷⁹ Hvordan kan *denne* være ett, *denne* fornekter jomfrufødselen, og *denne* gjør det ikke, fornekter Guddommelig helbredelse, og *ditt, datt*, alle sammen i et slikt kaos? Noen av dem tror ikke engang på Gud, tror ikke Han var Guds Sønn; tror Han var Josefs sønn, *kalt* Guds sønn. Ja visst. Tvillingbroren til lutheranerne, zwinglianerne, tror det, at Han simpelthen bare var en god mann. Den kristne vitenskapen sa Han var en profet, bare en vanlig mann, Han var ikke Guddommelig. Men, hvis Han ikke var Guddommelig, var Han den største bedrager som verden noen gang har hatt. Han var Gud eller Han var ingenting. Han var Guddommelig! Han var Guddommen, Selv, ble kjød iblant oss, i personen av Guds Sønn. Ja visst, det var hva Han var.

⁸⁰ Nå ser vi motstriden har kommet inn. Vi vet at den er her, ingen kan nekte for det. Å, du store! Bare legg merke til. Han vil ødelegge den gruppen som hevder de tjener Gud. Følg med på det.

⁸¹ Gud plantet Sin Sed. Jeg avslutter, for det er på tide å begynne bønnekøen. Gud plantet Sin Sed, og Hans Sed er Kristus. Jeg kommer til å tale over det om noen få kvelder, hvor Gud bestemte å sette Sitt Navn, om Herren vil, kanskje ved en av frokostene når jeg har litt bedre tid. Hør her, Han er den eneste Redningsveien. Han er den eneste sanne Potentat. Han er den eneste sanne Gud, ingen annen uten Ham. “Jeg er Gud, og Gud alene,” sa Han. Jesus sa: “Dette er budet: Hør, O Israel, Jeg er Herren din Gud, bare én Gud. Jeg er Han. Hvorfor ser dere etter en annen? En annen vil komme. . . Jeg kommer i Min Fars Navn, og dere tar ikke imot Meg. Men en annen vil komme i sitt eget navn, og ham vil dere ta imot.” Og de gjorde det i Nicea.

“Er du en kristen?”

“Jeg er baptist.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er pinsevenn.”

“Er du en kristen?”

“Jeg er metodist,” et navn til.

⁸² Men når det kommer til det Navnet av “Jesus Kristus,” går de bare så langt vekk fra Det som de kan, de vil ikke ha noe med Det å gjøre, for Han er Ordet og Ordet erklærer Seg Selv. Legg merke til, den eneste Redningsveien! Han er Sarons Rose, Bibelen sier Han var det. Enhver Guds tittel (i Bibelen) tilhører Jesus Kristus. Han var Alfa, Omega, Begynnelsen og Enden; Han som Var, som Er, og Skal Komme; Davids Rotskudd og Ætt, både Davids Rotskudd og Ætt; Morgenstjernen, Sarons Rose, Lilje i dalen, Alfa, Omega, Fader, Sønn, Hellig Ånd, alt i Jesus Kristus! Han var den fulle manifestasjonen av Jehova Gud som ble kjød for å bo iblant oss. Nøyaktig hva Han var.

⁸³ Han var Sarons Rose. Hva gjorde de med Sarons Rose? De skviste Den ut, knuste Den ut, for å få parfymen ut av Den. En vakker rose må skvises sammen for å få parfymen fra rosen. Det var et vakkert Liv, det var aldri et liv levd som Det, men Det måtte bli skvist ut på Golgata.

⁸⁴ Ser dere, de tok salven fra Sarons Rose og la den på Aron, han måtte bli salvet med den for å kunne gå inn foran Herren i det hellige, i det hellige forhenget. Han måtte bli salvet med Sarons Rose, for å gå inn å stenke nådestolen hvert år. Og den salven måtte være på ham, en velluktende duft for Herren, bar lammets blod foran seg, etter at han også hadde blitt stenket med lammet. Granatepler og bjeller rundt kledningen hans, han måtte gå på en bestemt måte, spilte “hellig, hellig, hellig for Herren.”

⁸⁵ Legg merke til, Han er Sarons Rose, den velluktende Duften, Salvelsen på Sitt folk. Du kan ikke komme foran Ham med en eller annen trosbekjennelse, noe annet, men salvet med Sarons Rose, Ordet. Han er også Liljen i Dalen.

⁸⁶ Nå, hvordan får du opium? Du får opium når du tar en lilje og skviser den ut, slik får du opium. Leger bruker det i sine laboratorier. Ta en mann som er nervøs og urolig, eller en kvinne, hun føler at hun holder på å bli gal, hun går på gulvet og skriker, hun er hysterisk, en lege vil ta litt av sitt liljeopium og stikke det inn i armen eller venen et sted, eller hans, og de roer seg ned. Det hele er over for en stund. Men så snart som det opium ebber ut, her kommer de igjen, verre enn de noen gang har vært.

⁸⁷ Men jeg sier dere venner, det er bare et bilde på det ekte Opium fra Liljen i Dalen som jeg kjenner til. Han Liljen i

Dalen. Han ble skvist ut på Golgata. Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår har vi fått legedom. I det, den skvisinga av blomstene, Han var en Blomst. Han var den herligste Blomsten som noen gang har vokst, var Liljen i Dalen, og denne herlige Sarons Rose. Nå i kveld oppholder han seg, utstrakt mellom Himlene og jorden, jeg tror, Han var den tiden, rettere sagt, for å—å ta bort verdens synder og for å bringe helbredelse tilbake til verden. Og Bibelen sier at Han er den samme i går, i dag og for evig.

⁸⁸ Venn, da Gud sa til Moses, i ødemarken, som var et—et bilde på Ham, å løfte opp en messingslange. Og messing representerer dømt synd, slangen representerer, *messingslangen* representerer “synd allerede dømt.” Som, *messing* er “Guddommelig Dom,” på samme måte som messingalteret hvor offeret ble lagt. Og også Elias så opp og han så skyene var som messing, Guddommelig Dom over en vantro nasjon som hadde falt fra Gud. Messing representerer dom, Guddommelig Dom. Og slangen representerte synd allerede dømt; og Jesus var den slangen gjort til synd for oss, og tok Guds straffedommer på Seg. Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår har vi fått legedom.

⁸⁹ Å, Gud har skapet Sitt fullt av Opium, i kveld, for deg. Kristne venn, du er syk og lider. Å, du er sliten, det er bare for tøft for deg. Du kan ikke tåle det stort lenger, du kommer—du kommer til å bli gal i denne moderne tiden som vi lever i.

⁹⁰ Hørte dere der i *Life Line* i kveld, at hva de sa, at—at Russland sier, i 55, at de kommer til “fullstendig å ta full kontroll over hele verden”? Før det kan skje, må Borstrykkelsen komme. Så hvor nære er det, venn? Det er rett her nå like for hånden.

⁹¹ Vil du ikke søke Ham i kveld av hele ditt hjerte? Han er Liljen i Dalen, og Han er den samme i går, i dag, og for evig. Han er her i kveld for å løfte Seg Selv opp blant Sitt folk, akkurat slik Moses løftet opp syndetegnet, dømt. Og ikke bare synd, men sykdom. Husk, Jesus sa: “Som Moses løftet opp messingslangen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp.” Hva løftet Moses den opp for? For synd, vantro, og for sykdom. Jesus ble løftet opp, også, for synd, sykdom, og vantro. Han var den samme ting.

⁹² Nå, i kveld, på den tiden da vi har denne store motstriden, Jesus Kristus lovet i Lukas, at på den tiden av...før Herrens Komme, ville bli slik det var på Sodomas tid, og når Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv, slik Menneskesønnen åpenbarte Seg Selv for Abraham der nede; Elohim, Gud, ble kjød iblant mennesker, og oppholdte Seg der med Abraham og viste ham, fortalte ham hva Sarah tenkte (sittende bak Ham) i

teltet, som Han aldri hadde sett. Fortalte henne hva hun. . . Og sa navnet hennes: “Sarah.” “Abraham,” ikke hans—ikke hans navn Abram, som han hadde i begynnelsen, men Abraham. Ikke Sarai, S-a-r-a-i; men S-a-r-a-h, “Hvor er din kone, Sarah?”

Sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

⁹³ Sa: “Jeg vil besøke deg i henhold til livets tid.” Og hun lo. Han sa: “Hvorfor lo hun?”

⁹⁴ Nå, Jesus sa: “Rett før denne store motstriden blir samlet og brent, at Menneskesønnen vil åpenbare Seg Selv på den sammen måten som Han gjorde da.” Og det er. . . Hva er det? Det er en oppløfting, på nytt, foran dere, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig. Tror dere det? La oss da bøye våre hoder i bønn.

⁹⁵ Kjære Gud, vi elsker Deg. Ditt Ord er så—så Næringsfullt for oss, Herre. Vi simpelthen elsker Det! Vi lever av Det, Herre. Det virker som om vi aldri får nok. Vi simpelthen elsker å sitte ved Ditt bord, rundt Ditt Ord, og nyte velsignelsene, Herre, når vi kommer sammen slik, brødre og søstre som er blitt Blodkjøpt av Guds Sønn, som er kjøpt ved Ditt Blod. Og vi kommer her i kveld, Herre, vi har satt av disse kveldene til bønn for de syke. Og i henhold til Skriften, sa Du at “ved sårene ble vi lagt.” Det er ikke nødvendig å be da (bare bekjenne våre synder), for ved Dine sår ble (fortid) vi lagt. Å, hvilken frelsesdag! Hvilket—hvilket løfte av Emmanuel! At Det så visst er Sannheten.

⁹⁶ Du sa: “En liten stund, og verden vil ikke se Meg mer, men dere vil se Meg, for Jeg” (den personlige pronomen av “Jeg”) “Jeg vil være med dere, endog i dere, til verdens ende.” Og ved endens tid, denne store avslutningen, sa Du, rett før det skjer, det vil være akkurat slik som før ilden falt i Sodoma og brant opp hedningeverden, at det ville komme en åpenbaring igjen om Menneskesønnen akkurat slik det var i Sodoma. Far, må folket ikke gå glipp av det.

⁹⁷ Og jeg ber, Gud, som en enkel liten ting, (hvis jeg sa feil, tilgi meg), som beveger seg inn i et gir. Jeg elsker dem, Herre. Jeg—jeg ber at de ikke må gå glipp av det. La dette være en av de mektige kveldene, Herre. Må alle syke, plagede, blinde, hva enn det er her inne, Herre, bli helbredet i kveld. Må alle syndere bli frelst. Rett i deres hjerter nå, hvis de er en vantro, og må de ta imot Kristus i dette øyeblikket. Gi det, Far. Det er alt i Dine hender. Vi overgir oss selv til Deg, for å seg Deg komme iblant oss.

⁹⁸ Og Du sa, i Johannes 14,12: “Den som tror på Meg, de gjerninger som Jeg gjør skal han gjøre også.” Hvor vi vet at Du gjorde Deg Selv kjent for folket, for Du var Profeten som Moses sa ville stå frem. De hadde ikke hatt profeter på hundrevis av

år, motstriden var på alle kanter, men allikevel måtte Guds Ord oppfylles; så Ordet ble kjød, og likedan motstriden. Og, Far, vi ser det igjen i dag, motstriden blir en kjempestor bunt; og vi ser Ordet komme på den samme måten. Velsign oss i kveld, Far. Vi overgir oss til Deg, med Ditt Ord. Hva enn Du behøver at vi gjør, gjør det med oss, Herre. I Jesu Navn. Amen.

⁹⁹ [En søster taler i tunger. Tomt spor på lydbåndet—Red.] Vi vet ikke hva Han sa. Han vil kanskje si oss noe, så bare vær virkelig ærbødige bare et øyeblikk. [Tomt spor på lydbåndet. En broder gir en tydning—Red.]

¹⁰⁰ Amen. Har dere noen gang lest [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Skriftstedet hvor fienden kom, og de var alle samlet sammen, og de . . . fienden var slik en sterk makt. Og Guds Ånd falt på en mann, og fortalte ham, og han profeterte, og sa hvor en skulle gå og ligge i bakhold, og de tilintetgjorde sine fiender. Der kommer det igjen. Der er stedet for å tilintetgjøre din fiende, ser du, ta Guds hånd. Guds hånd er Kristus, så klart, Ordet, så ta Det i deres hjerter i kveld mens vi kaller opp bønnekøen.

¹⁰¹ Jeg tror Billy har delt ut bønnekort igjen i dag. B, B'er, la oss ta B, åtti-fem. I går kveld, vi hadde femten i går kveld. Vi prøver vanligvis å ta femten hver kveld. Og så hold kortene deres, vi vil ta dem, nå. La oss prøve rundt femten. Åtti-fem. B, som Branham, vet dere. B, åtti-fem til hundre. Og vi . . . La oss se, hvem har B, åtti-fem, rekk opp din hånd. Du er sikker . . . Å, bakerst, ja vel, åtti-fem kom opp.

¹⁰² Nå, min sønn . . . Slik at de som kan være fremmede her, som ikke vet hvordan dette ble gjort. Min sønn kommer ned her, eller noen; hvis han ikke er i stand til å komme, Broder Borders, noen andre. En eller annen mann vil komme ned, og ta disse kortene, hundre av dem, og står foran folket og blander dem sammen. Så derfor gir han deg et kort, han kan ikke fortelle deg om du kommer til å være her oppe på plattformen, han vet ikke det. Heller ikke jeg vet. Jeg kommer på kvelden, bare trekker ut omtrent ti eller femten, et eller annet sted, i kortene. Det har ikke en ting å gjøre med din helbredelse. Du kan sitte rett der. Hør her, i går kveld. Hvor mange var her i går kveld, la oss deres hender? Hvordan folket bare ble helbredet gjennom hele møtet!

¹⁰³ Nå, det var åtti-fem, åtti-seks, åtti-syv, åtti-åtte, åtti-ni, nitti. La oss få dem til å komme rett nå. B, åtti-fem, åtti-seks, åtti-syv, åtti-åtte, åtti-ni, nitti. Det var en . . . Så visst, vi trenger . . . Og hvis noen er . . . Her er en til, ja, det ble riktig. Nitti, nitti til hundre nå. Nitti, nitti-en, nitti-to, nitti-tre, nitti-fire, nitti-fem, nitti-seks, nitti-sju, nitti-åtte, -ni.

¹⁰⁴ Hvis du ikke kan bevege deg, hvis du er . . . Jeg ser vi har et par, tre rullestoler her nå, fire av dem, tror jeg, jeg kan se. Hvis

du har et bønnekort, og det er—det er ditt nummer som blir ropt opp, og ikke kan bevege deg, bare rekk opp din hånd, så vil vi rulle den opp hit.

¹⁰⁵ Og hvis du ikke har noe bønnekort, bare sitt der og be, og si: “Herre Jesus, la—la—la det være meg i kveld.” Hvor mange her inne har ikke et bønnekort, rekk opp din hånd. Å, du! Ja vel, nå la oss bare si dette, jeg håper det ikke høres vanhellig ut. Men det var en liten kvinne en gang som ikke hadde et bønnekort, kunne vi si. Hun presset seg gjennom folkemengden, hun sa (lytt nøye nå): “Hvis jeg kan berøre den Mannens kledning, vil jeg bli frisk.” Hvor mange kjenner historien? Ja vel. Og hva gjorde hun? Hun berørte Ham, og gikk over og satte seg ned. Og Jesus snudde Seg rundt, Han visste hvor hun var. Er det riktig? Han visste hva hennes problemer var. Er det riktig? Han visste hva hennes problemer var, så Han fortalte henne hva hennes problemer var. Og hun kjente i sin kropp at blødningen hadde stoppet. Er det riktig? Fordi hvorfor? Hun hadde berørt Ham.

¹⁰⁶ Nå, hvor mange kristne her i kveld vet, i henhold til Hebreerne, Hebreerbrevet, at Jesus akkurat nå er en Yppersteprest, Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet? Er Han? Ja vel, hvis Han er den samme Ypperstepresten, den samme tjenesten, Yppersteprest, hvordan ville Han opptre da? Han ville opptre akkurat likt som Han gjorde da. Tror dere det? Han ville opptre akkurat likt som Han gjorde da, hvis dere kan tro det. Ja vel. Hvor mange tror det, rekk opp din hånd, si: “Jeg tror virkelig det”?

¹⁰⁷ Ja vel, før de danner bønnekøen, la oss ha en bønnekø der ute. Jeg vet Han er her. Jeg—jeg—jeg kjenner Hans Nærvær, og jeg—jeg vet at Han er her. Kom. Bønnekøen ferdig? Jeg skulle til å rope opp der ute. Bare—bare be, bare se denne veien og be, bare tro.

¹⁰⁸ En liten dame sitter her og ser rett på meg, sitter ved siden av en dame som har på seg briller. Kan dere ikke se Den henger over den kvinnen? Se her. Ser dere? Hun lider av hjerteproblemer. Tror du at Gud vil helbrede deg? Hvis du gjør, rekk opp din hånd. Det er hva problemet ditt var. Det er riktig. Nå hvis det var ditt problem, rekk opp din hånd så folket kan se, rekk opp din hånd slik. Nå, du har det ikke noe mer nå. Din tro gjorde deg frisk.

¹⁰⁹ Han er den samme i går, i dag, og for evig. Å, det finnes en motstrid; men Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig. Er dette. . . Nå bare fortsett å be, ser dere, dere trenger ikke være her oppe, for at dere skal forstå.

¹¹⁰ Nå, dette er en dame. Så langt jeg vet, har jeg aldri sett henne i mitt liv, hun er bare en kvinne som står her, og har et bønnekort, og du visste ikke om du kom til å bli ropt opp eller

ikke. Noen bare gav deg et bønnekort, og du—ditt nummer ble ropt opp, så bare kom du opp her. Er det riktig? Og jeg har ingen mulighet til å vite hva du er, hvem du er, hvor du kommer fra, hva du ønsker, ingenting om det. Jeg er bare en mann, du er kvinnen. Det er riktig. Dette samme bildet kom en gang i Bibelen, Johannes, det 4. kapittelet.

¹¹¹ Nå sier du: “Hva gjorde du, Broder Branham, akkurat da, for en stund siden?” Bare beveget meg over i det lille giret, ser dere. Jeg vet ikke, ser dere. Han må gjøre det. Jeg vet ikke. Hvordan ble det med den kvinnen der ute? Jeg har aldri sett den kvinnen i mitt liv. Hun er totalt fremmed for meg. Jeg tror det var en kvinne. Hvem er personen som ble helbredet just nå der ute i forsamlingen? Vil du. . . Ja. Vi er fremmede for hverandre. Hvis det er riktig, vink med hånden din *slik*. Skjønner? Jeg har aldri sett kvinnen. Men hun satt der, trodde. Nå, hun berørte Noe, gjorde hun ikke? Det ville ikke gjøre noen nytte å berøre meg.

¹¹² Men kan dere ikke se nå at Bibelen er nøyaktig Guds Ord? Han er den samme i går, i dag, og for evig. Vi blir tabernakler for den Hellige Ånd som er Kristus. Skjønner? Det er den ekte Seden. Så hvis den ekte Hellige Ånd kommer inn i den ekte Ordseden, ikke. . . Den vil ganske enkelt ikke ta deler av Det (fordi, Djevelen bruker Det), du må ta Det hele, ser dere, hvert Ord av Det; fordi, Han er ikke halvt Gud, Han er helt Gud. Skjønner? Og det er hva som finner sted.

¹¹³ Nå, her er en kvinne, jeg har aldri sett henne. Jesus fant en kvinne som dette en gang, kanskje ikke i den samme tilstanden, jeg vet ikke. Og Han satt ved en brønn. Han—Han måtte gå ned til Samaria. Og vi finner ut, at Samaria var oppunder berget. Og—og Han skulle til Jeriko, rettere sagt, og Han gikk rundt gjennom Samaria, og kom til byen Sykar. Og Han satte Seg ned på brønnen, og sendte Sine disipler avsted etter mat.

¹¹⁴ Hvor mange menneskeraser er det i verden? Tre. Kam, Sem, og Jafets folk. Vi kommer alle fra Noa. Og resten av verden ble ødelagt på den tiden. Bare tre menneskeraser, jøden, hedningen, og samaritaner (som var halvt jøde og hedning). Og det er alle rasene som er i verden, ser dere, bare tre.

¹¹⁵ Alt i Gud er fullkomment i tre. Akkurat som disse tre jeg snakket om i kveld: tre stadier av motstrid, tre stadier Ordet ble gjort kjød, også videre. Skjønner?

¹¹⁶ Nå, og Han—Han som talte til jødene, fortalte Filip, da han hadde med seg Nataniel, at hvor han var, og sa: “Jeg så ham da han var under treet.” Han fortalte. . . Andreas hadde med seg Peter opp, Han sa: “Ditt navn er Simon, og du skal hete ‘Peter’ fra nå av.” Sa: “Du er sønn av Jona.” Skjønner? Nå, de var alle jøder.

117 Men her går Han til en hedning. . . ikke en hedning, men en samaritaner.

118 Nå er det hedningenes tid. Han utførte det aldri en eneste gang for hedninger. Gransk Skriftene. Aldri. Men Han lovet, i Lukas 22, at Han ville gjøre det rett før Kommet.

119 Men Han satte Seg ned der, og her kom en halvt jøde og hedning ut, en kvinne. Og Han sa til henne: “Kvinne, gi Meg å drikke.”

120 Hun sa: “Hvorfor, du burde ikke bedt om det, så mye. Vi er. . . Det er en segregering her. Du er en jøde, og—og jeg er en samaritaner.”

121 Han sa: “Men visste du Hvem du snakket med, ville du bedt Meg om drikke.” Hva gjorde Han? Kontaktet hennes ånd. Og så snart Han fant hva problemet hennes var, vel, Han sa til henne at hun skulle gå og hente sin mann. Hun sa hun ikke hadde noen. Han sa: “Det er riktig, du har hatt fem.”

122 Nå, hør her, da fariseerne så Ham gjøre det. Akkurat, den motstriden rett iblant Ordet, hva sa de? De sa: “Denne mannen er Beelsebul, en spåmann.” Skjønner?

123 Og Jesus sa: “Hver den som taler det mot den Hellige Ånd når Den kommer for å gjøre det samme, vil aldri bli tilgitt.” Der er deres motstrid. Skjønner? Men Han sa Han ville tilgi dem da, fordi den Hellige Ånd ikke hadde kommet; Offeret, Lammet hadde ikke dødd.

124 Men så tenkte ikke kvinnen det. Kvinnen sa: “Sir, jeg ser at Du er en profet.” De hadde ikke hatt en profet på hundrevis av år. Sa: “Jeg ser Du er en profet. Nå, vi vet at Messias, som kalles Kristus, når Han kommer, er det hva Han kommer til å gjøre.”

125 Vel, hvis det er hva Han gjorde, så er Han den samme i går, i dag. Det er hvordan Han gjorde Seg Selv kjent da, er det ikke den samme tingen i dag? Må være det! Nå, her er en kvinne og en mann som møtes igjen. Hun er ikke den kvinnen, jeg er ikke den Mannen. Men allikevel er den samme Hellige Ånd her, og gav løftet at gjerningene som Han gjorde, ville vi gjøre likedan på den tiden da Menneskesønnen vil bli åpenbart.

126 Nå, kjenner ikke deg (og du vet at det er sant), vi er totalt fremmede, og du står her. Det er noen. . . Kan være noe galt med deg, kanskje det ikke er det, jeg vet ikke. Men hvis Herren Jesus vil åpenbare for meg, ved Sin Hellige Ånd, hva som er ditt problem, vil du da tro at Det er Guds Sønn, og ikke et menneske? Dette er bare et skall, *dette* tabernaklet som—som Gud bruker, noe som Han har valgt. Han—Han gjør det ved suveren nåde og utvelgelse. Så, men du tror. Vil du? [Kvinnen sier: “Amen.”—Red.]

127 Hvor mange i forsamlingen vil tro det? Her står vi begge rett her foran Lyset, at vi aldri har møtt hverandre i dette livet,

har ingen mer anelse hvem den kvinnen er, hva hun er, hvor hun kommer fra, hva hun ønsker. Jeg har aldri sett henne i mitt liv, ikke noe mer enn jeg noen gang har sett den kvinnen *der* nede i mitt liv. Men, ser dere, her er hva jeg prøver å få dere til å gjøre: få den motstriden vekk fra dere nå, og tro Ordet når Ordet blir gjort kjød rett her iblant oss. Ordet kommer til liv i vårt eget kjød, det viser Guds Nærvær.

128 Nå må Han gi henne det. Hun ønsker en verdig sak. Hun er barnløs, hun ønsker en baby. Hun er rundt førti år. Det er så visst ikke umulig.

129 De sitter rett der ute nå, kvinner som var ufruktbare hele deres liv, og kom til plattformen som dette, og Herren gav dem barn. Noen av dere der ute som vet det rekk opp din hånd. Skjønner? Skjønner? Jeg plukket opp en liten elskelig jente her forleden dag, søndag, etter at jeg dro herfra, søndag ettermiddag; at hennes mor var ufruktbar, Herren talte således Og den lille jenta, den yndigste lille ting, er hun her? Hvor er hun? Ja. Her er hun, rett der, sitter rett der nede. Moren sitter der. Her er den lille jenta, selv. Ser dere henne? Hun var et talt Ord fra Gud.

130 Nå, vil du tro Ham av hele ditt hjerte? Tror du at den velsignelsen som du har, som du føler inni deg nå, har vært Guds svar? Hvis Gud ville fortelle meg hva ditt navn er, så du kunne gi navn til babyen, ville du tro? Da, Fru Thompson, kan du gå hjem og få babyen din, hvis du vil tro det av hele hjertet.

131 Tror du av hele ditt hjerte? Bare ha tro, ikke tvil, bare tro Gud. Gud er Gud.

132 Hvordan står det til, sir? Jeg antar vi er fremmede, også. Den eneste gangen jeg noen gang har sett deg i mitt liv, som jeg vet om, er da du kom hit. Og jeg tenkte at du var Broder Shakarian onkel, eller hvem det... Mashagian, Broder Mashagian, sangeren, da du kom forbi. Og deretter så jeg at du gikk til bønnekøen. Nå, en fremmed fremfor deg, og, eller for deg, og jeg en fremmed, begge veier. Nå, hvis Herren Jesus vil fortelle meg noe som du—som du, kanskje som du ønsker, la oss bare si det; fortelle deg hva, fortelle meg hva du ønsker. Nå, Han har allerede gitt det til deg. Det eneste er bare nok tro til å tro det.

133 Nå, hvor mange forstår det? Bare nok tro til å tro at du får det du har bedt om! Skjønner?

134 Nå, nå, hvis du er her oppe og ønsker noe, og Han kan fortelle meg hva ditt begjær er, så vet du at jeg ikke vet ditt ønske, da må det være Noe her som gjør det. Nå, i henhold til Ordet, lovet Han å gjøre det. Han kjente tankene inni deres hjerter. Er det riktig? Ja vel.

135 Du har et sterkt ønske om å bli helbredet. En ting, du lider av en nervøs tilstand, virkelig nervøs. Det er riktig. En annen

ting, du har et ryggproblem, og den ryggen har vært veldig dårlig i en periode, du har til og med hatt en operasjon på den. Det er SÅ SIER HERREN. Det er sant. Ser dere. Det er riktig. Og her er en ting til, ditt dype ønske, er, du ønsker å motta Åndens dåp. Det er akkurat hva det er. Kom her.

¹³⁶ Kjære Gud, i Jesu Kristi Navn, må denne mannen bli fylt med den Hellige Ånd, før han forlater dette området, i Jesu Navn. Amen.

Motta Den nå, min broder. Bare ha tro, ikke tvil.

¹³⁷ Hvordan står det til? Jeg antar, så langt jeg vet, at vi er fremmede for hverandre. Hvis det er riktig, så, slik at folket kan vite, bare rekk opp din hånd så de ser at vi er fremmede. Jeg har aldri sett henne i mitt liv, som jeg vet. Og jeg antar hun aldri har sett meg, hvis ikke det var ute i forsamlingen. For den Himmelske Faderen vet, og her er Hans Ord som ligger her, at jeg aldri har sett kvinnen, som jeg vet, i mitt liv. Derfor, ville jeg ikke vite hva du er her for, har ingen anelse hvem du er, for en, eller noen ting om deg. Jeg kunne ikke fortelle deg en ting.

¹³⁸ Det eneste, det er bare en gave. Hvis jeg kan... Som du hørte meg forklare det for en stund siden. Bare gå til side, høre hva Han sier; hva jeg ser, det kan jeg si. Hva Han ikke sier, kan jeg ikke si. Jeg ville sagt det i meg selv, og det ville vært galt. Ser dere? Det ville vært galt. Men hvis Han sier det, er det fullstendig riktig. Det kan aldri, det her aldri vært galt. Det vil aldri være galt så lenge det forblir Gud. Ser dere? Ser dere, fordi Gud kan ikke ta feil.

¹³⁹ Men hvis Gud kan fortelle meg hva du ønsker, hva ditt begjær er, eller—eller hva du er her for, noe du har gjort, eller noe, noe lignende, eller hvem du er, hvor du kommer fra, eller hva enn Han ønsker å fortelle meg, ville du tro? Takk.

¹⁴⁰ En ting, du har problemer med føttene dine. Føttene dine plager deg. [Kvinnen sier: “Ja.”—Red.] Det er riktig. Løft din... Du har et kvinneproblem, kvinnelig sykdom. [“Ja.”] Og du har et sterkt ønske i ditt hjerte, fordi du nettopp har mistet noen eller noe. Det er en gutt, og gutten din har dratt hjemmefra, rømt, og du ønsker at jeg skal be om at han vil komme tilbake. [“Ja.”]

¹⁴¹ Gud i Himmelen, send barnet hennes til henne, og helbred. La den Hellige Ånd stanse den unge mannen på veien i kveld, send han tilbake til sin mor. I Jesu Navn. Amen.

¹⁴² Han Som vet vil sende ham tilbake til deg. Vær ikke bekymret. Tro nå, ikke tvil. Bare ha tro, hele ditt hjerte. Tro, og Gud vil gi resten av det.

¹⁴³ Nå, bare disse tre eller fire skjelningene, eller hva det var, ser dere, jeg—jeg bare fortsatte til det ble forblindet for meg. Jeg kan ikke forklare det, det er ingen måte å forklare det på.

Du sier: “Mener du, bare det var verre enn at du talte der i førti-fem minutter eller mer, mener du det?” Ja, sir. Hvis det var tre timer, ville det ikke vært så mye.

¹⁴⁴ En kvinne berørte kledningen til vår Herre Jesus. Og de menneskene berører ikke meg. Ja, denne kvinnen her, bare se hit, hun kunne. . . [Broder Branham sier til kvinnen: “Legg hendene dine på meg, ser dere.”—Red.] Hun bare berørte meg overalt, det ville ikke utrette noen ting, jeg er bare en mann. Men hun må berøre Ham. Og jeg, ved en gave, bare—bare. . . det bare forsvinner, alt i meg selv forsvinner vekk, og jeg bare sier hva jeg ser. Skjønner? Og det er alt. Ser dere, berøre meg betyr ikke noen ting, men hun berører Jesus gjennom meg. Det er slik den kvinnen berørte Gud gjennom Jesus, da Han ikke visste hva som var galt med henne. Hun bare berørte Hans kledning, gikk og satte seg ned. Og Han sa—og Han sa: “Hvem berørte Meg?”

¹⁴⁵ Og apostlene sa: “Jammen, alle berører Deg. Hvorfor sier Du det?”

Han sa: “Men jeg merker at kraft har forsvunnet fra Meg.”

¹⁴⁶ Nå, vet dere hva kraft er? Styrke. Han ble svak av en kvinne som berørte Ham, og Han var Guds Sønn. Hva med meg, en synder frelst av Hans nåde. Vet dere hvorfor det er mer? Fordi Han sa: “Disse ting som jeg gjør, skal dere gjøre også. Mer enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far.” “Større,” stod Det der, men den rette greske oversettelsen er: “Mer enn dette skal dere gjøre.”

¹⁴⁷ Nå, damen kjenner jeg ikke. Jeg vet ingenting om henne. Hun er bare en totalt fremmed for meg slik de andre menneskene var. Vi er fremmede for hverandre. Bare slik at folket skjønner det, kan du løfte din hånd, si: “vi er fremmede.” Nå, Guds Sønn, hvis Han en gang møtte en kvinne i et lite panorama som dette, ved en brønn, og Han snakket med henne kun et øyeblikk, og Han visste hvor hennes problem var, og Han fortalte henne hva hennes problem var. Og så visste hun ved det, at det var Messias. Nå at—at jeg har. . . Du har berørt meg, jeg har berørt deg, og ingenting skjedde. Men hvis min tro (ved en gave) og din tro (ved å tro på den) kan berøre Ham, og Han kan tale gjennom oss til. . . gjennom meg til deg, da vet du at Han er her slik Han var ved den—den brønnen i Sykar. Skjønner? Han er den samme i går, i dag, og for evig. Tror du det?

¹⁴⁸ Du har så mange problemer, så mange plager, komplikasjoner! En av hovedtingene som du ønsker å bli bedt for er leddgikt. Det er riktig. Er det riktig? Du stivner til av leddgikt. Når du gjenkjente dette løfter du din arm. . .

¹⁴⁹ Og du gikk ut langsomt på en måte, så vidt jeg husker. Kanskje bare vent kun et øyeblikk, kanskje noe annet kan bli

sagt som vil ta den . . . Eller, du vet, du føler ting; folk, du vet, som et vindpust som kommer imot Det. De sier: “Nå da, han gjettet det,” eller, du vet, som det.

¹⁵⁰ Men, du ser ut til å være en fin person, bare snakk med meg bare et øyeblikk. La oss bare stå her litt, fordi jeg tror det er noe annet som er i ditt hjerte som du ønsker fra Gud. Nå, jeg kunne ikke besvare din bønn, men Han kan åp- . . . Fordi, hvis du tror det, er det allerede besvart. Men hvis du bare vil tro; å få deg til å tro. Nå, jeg sier deg, det gjelder en av dine kjære som ikke er her, og det er en bror, og den broren er ikke engang i dette landet. Han er i et slags fuktig land, mange innsjøer. Jeg ville ha sagt likt noe som i Michigan eller en eller annen . . . Ja, Michigan er hvor det er. Og han lider av en dødelig morder, og det er et uhelbredelig nyreproblem som han er plaget med. Det er riktig, er det ikke? Det er SÅ SIER HERREN. Nå, lommestørkleet som du har i din hånd, som du løftet til Gud, send det til din bror og fortell ham å ikke tvile, men å tro, og det vil, han vil bli helbredet nå hvis du vil tro det.

¹⁵¹ Tror du av hele ditt hjerte? Ser du, da, hvis du tror, er det bare en ting å gjøre, det er, motta det fullstendig. Er det riktig?

¹⁵² Nå sier du: “Han ser på det, de menneskene. Det er hva han gjør, ser på dem.” Du ser det så mye!

¹⁵³ Men at dere kanskje ikke vet dette . . . Denne damen her, kom opp denne veien, dame, her, pasienten, hvem enn du er. Jeg ser ikke på henne. Tror du at Gud kan åpenbare for meg hva ditt problem er? Løft dine hender, hvis du gjør, denne damen her, denne damen her, pasienten. Ja. Ja. Ja vel, så hvis du vil tro det av hele ditt hjerte, vil det astmaproblemet ikke plage deg noe mer. Ja vel, gå hjem og tro det! . . . ? . . .

¹⁵⁴ Så ikke på henne, gjorde Det? Ser dere, Han . . . Dere ser *denne* veien, visjonen er der uansett hva som skjer. Amen! Kan dere ikke se det? Ganske enkelt fullkomment som Gud kan være fullkommen!

¹⁵⁵ Tror du, også? Astma kan forsvinne fra deg, også, kan det ikke? Tror du den vil? Ja vel, gå og fortell Herren Jesus at du— du tror Ham.

¹⁵⁶ En dag må du bære en—en liten stakk omkring hvis den leddgikten forkrøpler deg, men den kommer ikke til å gjøre det. Du kommer ikke, du tror ikke at den vil, gjør du? Tror du at du kommer til å bli helt bra? Gå videre på din vei, og Jesus Kristus gjør deg frisk.

¹⁵⁷ Hjerteproblemer tar livet av mennesker, men det trenger ikke ta livet av deg. Tror du at Gud vil helbrede det for deg, og gjøre deg frisk? Gå og tro det av hele ditt hjerte, si: “Jeg tror sannelig på det.”

158 Snakker du engelsk? Forstår du engelsk? [Broder Branham sier: “Noen må komme.” En oversetter kommer—Red.] Ja, ja vel. Vil du si til henne det jeg forteller henne? Si til henne at hvis hun vil tro, vil mageproblemet forlate henne. Hun—hun vil tro det? Ditt ryggproblem vil forlate deg, også, så nå kan du gå din vei og bli helbredet.

Hvordan står det til? Tror du? [Hun sier: “Ja, sir.”—Red.]

159 Den mannen som sitter der med ryggproblemer, så på meg da jeg sa det. Han kan bli helbredet, også, hvis du tror det, sir. Ja vel, sir.

160 Damen som sitter rett ved siden av deg der, du har halsproblemer, har du ikke, dame? Tror du at Gud vil helbrede deg? Vil du legge hender på den lille gutten for hans knær, og han vil bli frisk, også. Tror du det? Du hadde kvinneproblemer, dameproblemer, du har det ikke nå. Din tro helbredet deg og gjorde deg frisk.

161 Tror dere Jesus Kristus, den samme i går, i dag, og for evig? Da la oss legge våre hender på hverandre og be denne troens bønn, hver enkelt av oss, be troens bønn.

162 Kjære Gud, mens vi er så skjult i Ditt Guddommelige Nærvær, å se Deg bevege Deg gjennom hele forsamlingen, helbreder de syke overalt. Du er Gud. Jeg ber at Du må helbrede alle i denne forsamlingen. La Guds Ånde falle på ny inn i deres hjerter, og la dem forstå at tiden renner ut. Vi kommer bare til å være her en liten stund til, så skal vi være sammen med Ham Som vi elsker. Og må Hans Nærvær nå bringe helbredelse til alle.

163 Vi fordømmer Satan, vi fordømmer alle hans gjerninger. I Jesu Kristi Navn, Satan, gå fra folket.

164 Alle som vil tro Ham nå, og ta imot sin helbredelse, reis dere opp på deres føtter, si: “Jeg reiser meg opp nå for å ta imot min helbredelse. Jeg tror det.” Uten hensyn til din tilstand, hvis du virkelig tror det, reis deg opp. Nå løft opp deres hender, og si: “Takk, Herre Jesus, for å ha helbredet meg.” Gud være med dere.

DEN MOTSTRIDENDE SED NOR65-0118
(The Seed Of Discrepancy)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk mandags kveld, den 18. januar, 1965, for The Full Gospel Business Men's Fellowship International ved Westward Ho Hotel i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org